

Mál nr. 65/2014
M og
V v/ ábyrgðartryggingar atvinnureksturs H.

Skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyss 31. október 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. febrúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 25. mars 2014 ásamt gögnum.

Málsatvik.

M slasaðist þegar hann var við vinnu sína hjá H. Í tjónstilkynningum og lögregluskýrslu er slysinu lýst þannig að M hafi verið að vinna við dekkjaskipti á sendibíl ásamt samstarfsmanni sínum. Þegar dekkjaskiptum var lokið hafi M verið að setja dekk, sem höfðu verið tekin undan sendibílnum, inn í hann í gegnum hliðarhurð bílsins. Þá hafi lyfta, sem hélt bílnum, verið látin síga og hægri fótur M hafi orðið á milli lyftunnar og gólfsins. Í lögregluskýrslu kemur fram að stjórnbúnaður lyftunnar sé staðsettur þannig að stjórnandi hennar hafi ekki séð M vegna bílsins sem verið var að láta síga niður. Haft er eftir stjórnanda lyftunnar að hann hafi vitað af M hinumegin við bílinn þegar hann lét lyftuna síga en ekki orðið var við að M hafi meiðst fyrr en M öskraði þegar lyftan lenti á fæti hans. Í skýrslu Vinnueftirlitsins kemur fram að rekja megi orsök slyssins til þess að M hafi verið með fótinn undir lyftubitanum þegar lyftunni var slakað án þess að gera sér grein fyrir klemmuhættu, sem og að meðvirkandi þáttur hafi verið samskiptaleysi stjórnanda lyftunnar og M.

M telur að H beri skaðabótaábyrgð vegna afleiðinga slyssins, fyrst og fremst vegna gáleysis samstarfsmanns hans, stjórnanda lyftunnar, þegar samstarfsmaðurinn lét lyftuna síga án þess að gæta þess að það væri óhætt m.v. staðsetningu M. Einnig er vísað til þess að H hafi ekki sinnt skyldum sínum skv. gildandi lögum og reglum um vinnuöryggi og að lyftan sem notuð var hafi ekki uppfyllt þær kröfur sem gert er ráð fyrir í slíkum lögum og reglum. M vísar sjónarmiðum V á bug um að slysið sé hægt að rekja til hans eigin gáleysis og bendir á að slíkt gáleysi þurfi a.m.k. að vera stórkostlegt, m.t.t. 23.gr.a í skaðabotalögum nr. 50/1993, til þess að V geti takmarkað ábyrgð sína.

V telur að slys M megi fyrst og fremst rekja til óhappatilviks sem rekja má til aðgæsluleysis M en ekki atvika eða aðstæðna sem H beri skaðabótaábyrgð á. V telur ekki sýnt að lyftan sem notuð var hafi verið vanbúin og að verklag sem viðhaft var hafi verið venjubundið. M hafi átt að vera fullmeðvitaður um það verklag og geti slysið því ekki verið rakið til atvika sem vinnuveitandi hans (H) ber ábyrgð á.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að M slasaðist þegar bíllyfta á dekkjaverkstæði var slakað niður eftir dekkjaskipti. Í lögregluskýrslu er haft eftir stjórnanda lyftunnar að hann hafi vitað af M þegar hann hóf að slaka lyftunni niður. Ekki kemur fram að hann hafi gert sérstakar ráðstafanir til að tryggja að M væri farinn frá lyftunni til að koma í veg fyrir hættu vegna aðstæðna sem geta skapast við það að lyftan sé látin síga þegar einhver stendur nálægt henni. Þó um hafi verið að ræða venjubundið verklag á verkstæði H verður að gera þær kröfur til t.d. stjórnanda vinnuvéla eða lyftubúnaðar, eins og þess sem var notaður í þessu máli, að þeir gangi úr skugga um að athafnir þeirra séu hættulausar, eða að minnsta kosti hættulitlar fyrir aðra. Með tilliti til niðurstöðu Vinnueftirlitsins, um að meðvirkandi þáttur í slysi M hafi verið samskiptaleysi milli stjórnanda lyftunnar og M, verður að telja það gáleysi af hálfu stjórnandans að hafa ekki gætt meiri varúðar

vegna staðsetningar M þegar hann lét lyftuna síga. Á því gáleysi ber H ábyrgð á grundvelli reglunnar um vinnuveitendaábyrgð.

Að þessu sögðu er þó einnig ljóst að staðsetning M skapaði ákveðna hættu þegar lyftan var látin síga og byggt hefur verið á því að um hafi verið að ræða nokkuð venjubundið verklag á vinnustaðnum sem M átti að þekkja. Þegar litið er til þess hvort M þurfi að bera hluta af tjóni sínu eða allt tjón sitt sjálfur vegna gáleysis verður hins vegar að líta til 23.gr.a í skaðabótalögum þar sem kemur fram að starfsmaður sem lendir í vinnuslysi beri einungis hluta af tjóni sínu sjálfur hafi hann sýnt háttsemi sem felur í sér stórkostlegt gáleysi eða ásetning. Þó M hafi sýnt eitthvað gáleysi, eins og stjórnandi lyftunnar, við þessar aðstæður, verður ekki séð að gáleysi M feli í sér þau frávik frá því sem eðlilegt má teljast til þess að gáleysi hans sé stórkostlegt. Hann ber því ekki hluta tjóns síns vegna meðábyrgðar heldur er fallist á fulla bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu H hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr úr ábyrgðartryggingu H hjá V.

Reykjavík 8.apríl 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.